

1914-04-21

FAKTA

Dokumenttype:
Brevudkast

Arkivplacering:
Mappe 140 nr. 23b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

dy varest af os. Tilgids i disse mine tanker
af: I den, men de er jo med i det. I vil
både den gennem dette brev foreløbig.

Ans. vort fælles standpunkt, at træde ud,
sag og det jo anderledes bestemt, end at følge
dig fri. Det er så meget lettere at træde ud,
som det er en stor ulidelighed at være i, men jeg
mødte, at jeg har fået mere interesse for ordningen,
ved at have med alt dette vrøvl at gøre, så
jeg med mere kraft end tidligere ønsker den
ordningen af arbejderne (gips-tæpper): gode
hænder, det bliver et langt prøvearbejde,
med fræk og tilbage, men at han en bestyrelse
ikke gjort, det var der en mand til. Udbeset
børstet, den hænges

Joseph Højgaard.

2/4 omstændigheder i det. Hvis en offentlig
forklaring af mig og om det bedste, bekender jeg til
at både Højgaard og jeg i et blad, for et vellykket
for nu kommet ud, at jeg føler den end
mig dette tilbage med et par ord om dens egen
Sållingen. Derfor så jeg vist til et vist ma. tegn
del, og så vil tænke. I har også tænkt på

Lyone Clemmensen! Nej bliver sagen T.M.

Men og mere udviklet, måske fordi
Lillebøggerne er så anderledes på
sagene. I kan også indse, at Kommun-
nal bestyrelsen har ret til indflydelse,
spørgsmålet er for mig hvor meget, og om det
er rigtigt for den sag. Skjeld at forandre
det private punkt i det offentlige. Hvis
vi tog et mellemstadium af det var det nok
at så var den sag i orden for lange tider
og faldt tilfredsstillende, så var det ikke
mig inderst man er frygtet for, at om man
puller en gang ud dette private punkt,
så puller man lettere ud det offentlige
gang, og så har vi dem som kommer vi
lyde. I havde hørt, at en direktør
kunne klare det, end at gøre ham ind,
kunne faldt for tilfredsstillende forandret, (men
det er nok. hurtig faldt igen tilfredsstillende for
andret) og direktøren kunne være et
brakket mellem Kommun og Besty-
relsen. Men Højgaard mente, at det blev

vandskeligt at ordne, og j kan forstod, at
Stillingen kunde blive vandskeligt for
en direktør. At j gik med til, såsom
o. s. v. så følte j mig fri af mit løfte
om at blive fri sin, ved de stede for at j
var styrtet os mod at blive rødt overende,
for at forhale sagen, og for den i udvalget.
Det er lykkedes, og for det er at kende j
godt forklare alværd, at m var nødt
med min trudel nået, og j kunde godt
gæ ind på et nyt løfte, men den sande
betydning af den helhed, vilde j nok
svække. Det er derfor det drøjer mest i
komat på mig, er ~~vor sag~~ den og den?
Modparten vil endelig i betydelighed
for både bygning og vedhold, og det er
j ikke altså at kinstens repræsentanter
har ret, at det er bedst at de styre, da
kan i hvert fald være de glædelige uen-
ige. Enkeltheder mente, at j burde,

så som j ikke mente det så drøjt med min
stilling til frien, j da burde lade et lille ord
derom falde til en eller anden. Røde rødsde
mig derfor. J har nu allerede til Moltesen
forklaret, at j da kan her sagt, at j i så
fald, føler mig fri i den sag, alligevel min
frihed til at tage Standspunktet. Om kan
opfatte dette som noget betruet, ved j ikke.
Hannover kan måske også opfatte sin andel
i den retning, som noget betruet. Så længe
det gemmel, og j for det rødt vinkning, men
det er det, skal det vides eller skal det gaa?
Moltesen sagde, at Commune kunde i så
tilbage tage bevilgninger ganske af min
ord om at føle mig fri, uden at træffe
nærmere med mig om den sag. J er dog
ked af at være i denne for mig så vanske-
lige sag, stærkt at være den mest ydmygende
i striden, medens j vist er den mest medgyldige
angående ordningen, den der kunde strække